

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{u q}
^q
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
^Γ
ου ου ^u

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^Γ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϝ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λϝ κα ^ϝπρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^πι
να πται σμα των α φε ε σιν ^ϝπα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων ^Γ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
νε ^{Γα} ^πεν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
ος σου και Θε ος η μων ^{Πα} ^ϝτο δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^{Νη} ^Γ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ψάλλονται ἀπὸ τὴν Παρακλητικὴν
τὰ καθίσματα τῆς α', β' [καὶ γ'] στιχολογίας
τῆς τυχούσης ἡμέρας εἰς τὸν ἦχον τῆς τυχούσης ἑβδομάδος.

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν,
Καθίσματα.
Μαρτυρικά.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

Ως καλοίστρατιώται ομοφρονῶς πιστεύσαν-
τες ἁπείλας τῶν τυραννῶν μη πτοῦμενοι
ἀγιοὶ προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ ἁ-
ράμενοι τὸν τιμὸν Σταυρὸν καὶ τελέσαντες
τὸν ὁρομόνον ἐξ ἁρὰν τὴν νικην ἐλα-
βετέ δοξατῶ ἐν ισχύσάντι ὑμᾶς
δοξατῶστε ῥεώσαντι δοξατῶ ἐνεργῶντι δι-
ὕμων πασιν ἰαῖα μαῖα

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός
ἐν τοῖς ἁγίοις Αυτῶ

Τὰς ἀλγίδων ἀγιῶν ὑπερσθε-
πάθον δυσωπήθητι Κύριε καὶ πασῶν
μῶν τὰς ὀδύνας ἰάσαι φιλανθρωπε δεοόμε-
θα

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♯ Κε - Θ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ε θαν μα στω σεν ο

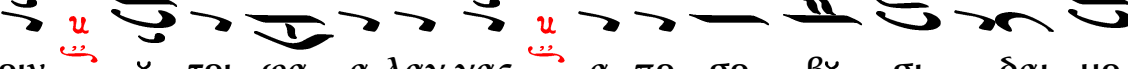
 Κυ ρι ος

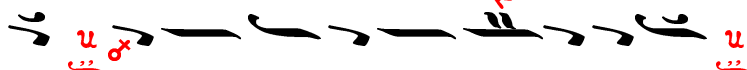
Τ ρς Μαρ τυ ρας Χρι στς ι κε τευ σω μεν παν τες

 αυ τοι γαρ την η μων σω τη ρι αν αι τν ται και

 τς τοι οἰς προ σε ελ θω μεν με τα πο θς ς και πι ι

 στε ως ς τοι νε ε μς σι των ι α μα των την χα

 ριν ς τοι φα α λαγ γας α πο σο βς σι δαι μο

 νων ως φυ λα κες της πι ι στε ως

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'.

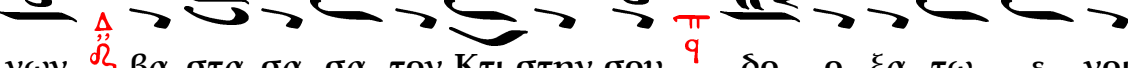
Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου

δο ξα τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κς ς
σς π ρ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α θλη σε ως καυ χη μα και στε φα νων α ξι ω
μα Δ ρ οι εν δο ξοι Α θλο φο ο ροι πε ρι βε βλη νται
σε Κυ ρι ε π ρ καρ τε ρι α γαρ αι κι σμων τς
α νο μς ε ε τρο πω σαντο Δ ρ και δυ να μει θε ι κη
εξ ς ρα νς την νι ι κην ε δε ξαντο π ρ αυ των ταις ι
κε σι ι αις δω ρησαι η μιν το με γα σς ε ε λε ε
ος π ρ

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω Δ ρ και προ σε λα βς Κυ ρι

ε Δ ρ

Νεκρώσιμον

Τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου στερουμένης σταυροθεοτοκίων, εἴθισται πολ-
λαχοῦ, καταλιμπανομένων τῶν νεκρωσίμων καθισμάτων τῆς β' στιχολογίας,
νὰ ψάλληται (μετὰ τὸ Μαρτυρικόν) Δόξα, Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο τς θα να τς κρα τος Χρι στε κα τηρ γη σας Δ ρ

και α φθα ρ σι ι αν της ε πι γης ε πη γα σας και
 οι εις σε πι στευ ο ντες θ θνη σκω σιν αλ λα ζω ω
 σι εν σοι α να παυ σον θν Κυ ρι ε τας ψυ χας των θς
 λων σς και κα τα τα ξον αυ τς με τα α των α
 γι ων σς πρε σβει αις της Θε ο το ο κς χα ρι ζο με
 νος αυ τοις τα ε λε ε η η σς

Δόξα. Ἑτερον Νεκρώσιμον.

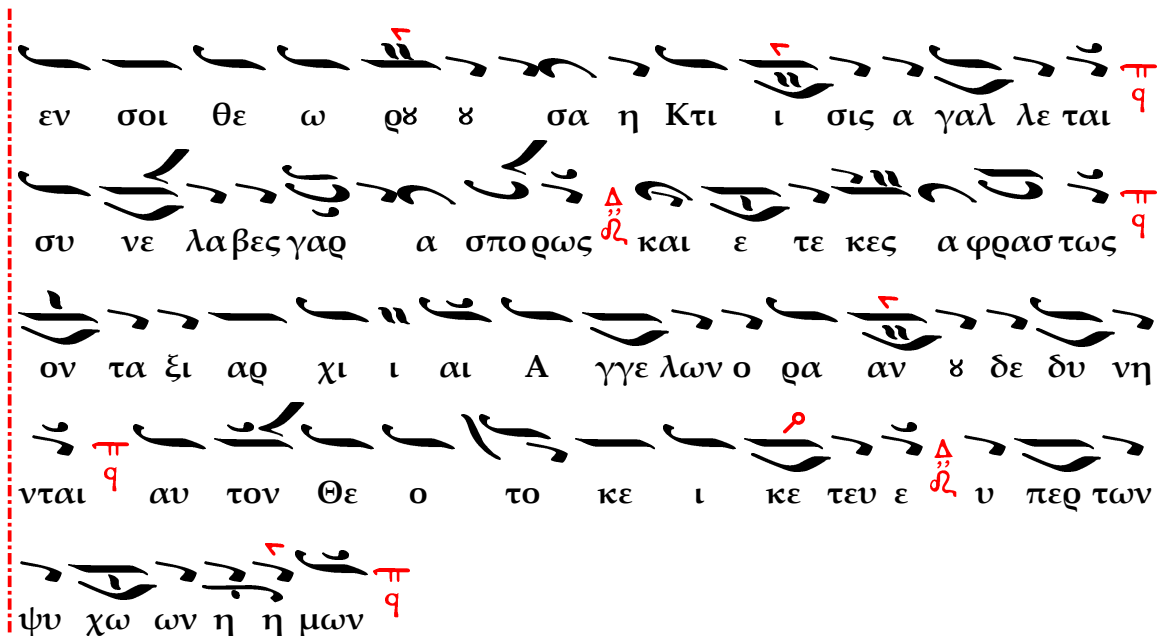
Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♭ Κε ς

Ε ν το πω φω τει νω εν χο ρω των δι και ων
 α να παυ σον Σω τηρ τς προς σε με τα στα ντας
 εις σε γα αρ φι λα αν θρω πε τας ελ πι दा ας α
 νε ε θε ντο δε ξαι δε ε η σιν υ περ πα τε
 ρων και τε κνων και δι και αι ω σον ων εκ τε
 λς μεν την μνημην ως ων πο λυ ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♭ Πα ρ

Η αυ μα θαυ μα α των Κε χα ρι τω με ε νη

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῷσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·
τῆς Ὀκτωήχου,

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας,
οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' Ὁδῇ.
Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται, αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, Ὀδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Χερσὶν ὠμοιώθης Προφητῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα, τούτων παρακλήσεσι, τὸ τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν χειρόγραφον, Λόγε διαρρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν μὲ ἐξάρπασον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν, προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι, φῶς ἐχρηματίσατε, τὴν νοητὴν ἀνατολὴν κηρύττοντες, ἔνδοξοι Προφῆται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Αἵμασιν ὑμῶν ἀθλητικοῖς, πολυθείας ξηράναντες πέλαγος, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τοὺς ποταμοὺς ξηράνατε μακάριοι, θείαις ἐπομβρίαις, τῶν ἱερῶν προσευχῶν ὑμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Νέφος ἀθλητῶν φωτοειδές, τὸν ἐκ Παρθένου νεφέλης ἐκλάμψαντα, Ἥλιον δυσώπησον, τὰ σκοτεῖ νὰ νέφη, τῶν καρδιῶν ἡμῶν ἐναποδιῶξαι, καὶ τῆς γεέννης λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Γνώμη ὀλισθαίνονται αἰεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελκόμενον,

καὶ δελεαζόμενον, φρενοβλαβῶς δέ, τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον, ὅλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδης μὲ Δέσποινα.

Κανὼν Νεκρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς θανοῦσιν πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς.

Στίχ. Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς, τῷ σῶ θανάτῳ συντρίψας, ἀθάνατε, πύλας ἀναπέτασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας Δέσποτα, τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν ἀθλοφόρων σου.

Στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται

Ἵνα τῆς ἐνθέου σου ζωῆς, ἀξιωθῶμεν κατῆλθες πρὸς θάνατον, τούτου προνομεύσας δέ, τοὺς θησαυρούς, ἡμᾶς ἐκεῖθεν εἵλκυσας, νὺν δὲ ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν

Σύ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, ἀναλαβὼν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, διαγωγὴν καὶ μακαρίαν ὕψωσας, ἔνθα ὡς οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Τὴν κυοφορήσασαν πιστοί, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν, αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος, ὁδὸς ζωῆς τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν, ἣν ὡς θεοδόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζομεν.

καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρὼν εἰς στ'.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἀνωτάτῳ σοφίας τὸ στόμα σου, κρατῆρα θεῖον σοφέ, πάντες ἐπιστάμενοι, Ἀπόστολε Λουκᾶ, τὸν μέγαν καὶ ἀπόρρητον, τῆς χάριτος πλουτοῦντες θησαυρόν, προθύμως ἀρυόμεθα, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγῶν σε Χριστὸς τὰ οὐράνια, καὶ θεοπνεύστους γραφάς, ἀμέσως διανοίγων σοι Ἀπόστολε Λουκᾶ, καὶ μύστην ἀναδείκνυσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῶν ὑπὲρ νοῦν, εὐτόνως ἀνακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Χειροτονεῖ σε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, Λουκᾶ παμμακάριστε, τῇ χάριτι αὐτοῦ ἐνθέως διαλάμποντα, ἐπόμενόν τε ἵχνεσιν αὐτοῦ, καὶ συνανακράζοντα· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς παννυμνήτου Ἀγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λουκᾶ· τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτήν, καὶ Λόγος ἐπεσκίασεν, ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

τῆς Ὁκτωήχου

ᾠδὴ γ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτήν μορφωσάμενος, περὶ βοᾶν ζωσὸν μὲ ἐξ ὕψους δύναιμι, τοῦ σοί, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοί, Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν, φαινοτάτως διетρανώσατε, διὸ δυσωπήσατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, δωρηθῆναι τοῖς πίστει τιμῶσιν ὑμᾶς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν σοφοί, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ἐγγεγραμμένον πίστει ἐσχήκατε, διὸ τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας με, χαλεπῶς τροπούμενον, θείαις παρακλήσεσι, θεηγόροι Προφῆται λυτρώσασθε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Φρύαγμα τυράννων δυσσεβές, γενναίως συνετρίψατε, πρὸς τὸν Θεὸν ὑφούμενοι μάρτυρες, διὸ κραυγάζω, κατεπαιρόμενον, καὶ σοβαρευόμενον, κατ' ἐμοῦ τὸν δράκοντα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις συντρίψατε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Θείων παθημάτων κοινωνοί, μελλούσης βασιλείας τε, ἀδιαδόχου μάρτυρες ἔνδοξοι, παθῶν σαρκὸς μὲ ἀπολυτρώσασθε, καὶ γεέννης ῥύσασθε, καὶ μελλούσης κρίσεως, ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κτίστην δεήσεσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Σκηνὴ πλατυτέρα οὐρανῶν, λαόν σου συνερχόμενον, ἐν τῇ σκηνῇ σου ταύτῃ ὑμνήσαί σε, σκηνῶν αὐλῶν μέτοχον ποίησον, τῇ θερμῇ δεήσει σου, τῇ πρὸς Χριστὸν ὃν ἔτεκες, τὸν Δεσπότην ἀπάντων καὶ Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς.

Στίχ. Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς

ψυχὰς τῶν δούλων σου

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας, ἐν οὐρανίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἀπόλαυσις, ἔνθα νέφος Μαρτύρων εὐφραίνεται.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σωτὴρ μου ἀναμάρτητος, ὁ ἁμαρτίας αἴρων ὡς εὐσπλαγχνος, τοῦ κόσμου τούτου τῶν μεταστάντων πιστῶς, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς Ἀγίων σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν

Θανάτου τὸ κράτος καθελῶν, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον, πᾶσι πιστοῖς ἐπήγασας, Δέσποτα, ἐν ταύτῃ τούτους τοὺς ἐκδημήσαντας, εὐσεβῶς κατάταξον, παρορῶν τὰ πταίσματα, συγχωρῶν ἁμαρτίας Ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς

Ἀσπόρως συνέλαβες Ἀγνή, τὸν Λόγον τὸν αἰδίων, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν, τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ παρέχοντα.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ θεσπέσιε ἄνωθεν, Ἀνατολὴν, ἐπισκεψαμένην, τοὺς ἀνθρώπους παρίστησι.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος ἄριστε, πανευσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποστόλων, γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Δόξα.

Παῦλος ὁ μακάριος, τῶν ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχάς, καὶ τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐπιστέλλων ἐξέθετο.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Ἀχραντε αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Σ υ ει το στερε ω μα των προστε ρο χο ον των σοι Κυ

ρι ε ^ρ συ ει το φως των εσ κο ο τι σμενων ^κ και υμ νει
σε το πνευ μα μ8 8 8 ^ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθείς, τοὺς ποικίλους κινδύνους καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανεύφημε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ ἐν ὑψίστοις, εὐφραίνει μακάριε· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κηρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λουκᾶ πανσεβάσμιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος ^{πρ} ^ρ Γα ρ

Τ ην δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μ8 τας θλι ψεις ^ρ ο τι κα κων η
ψυ χη μ8 ε πλη η σθη ^ρ και η ζω η μ8 τω α δη προ
σηγ γι σε ^ρ και δε ο μαιως Ι ω νας ^ρ εκ φθο ρας ο Θε

ος με α να γα γε ε ε ε ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἄπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, * τὸ θεῖον γράψας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἱατρὸς καὶ μαθητὴς Λουκᾶ ἡγαπημένος, μυστικῇ χειρουργίᾳ, τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου καὶ τὰ τοῦ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δὸς μοι κατὰ πάντα εὐεκτεῖν, καὶ σοῦ τὴν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν· ὄμβροις τε δακρύων, ἀντὶ μύρων τὸ σεπτὸν σου καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν· ὡς στήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη τῷ ναῷ τῷ θαυμαστῷ τῶν Ἀποστόλων πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον, * τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. (α' αἰ.)

Στίχ. Εἰς Ἐμμαοὺς βλέπειν σε κἂν πρὶν εἰργόμην,

(Λουκᾶς λέγει), τρανῶς σε νῦν, Χριστέ, βλέπω.

Ὁγδοάτη δεκάτη πέρατος βίου ἔμμορε Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστής, ἦν ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, Ἰατρὸς τὴν τέχνην καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπιστάμενος ἐπιστήμην. Οὗτος, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας διάγων καὶ ἰατρεύων ἐπὶ Τίτου Κλαυδίου βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ· καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ, ἀπώσατο τὴν πατρίαν πλάνην· καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφείς, τὴν τῶν ψυχῶν προσελάβετο. Συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον πρὸς Θεόφιλόν τινα ἡγεμόνα, πιστεύσαντα εἰς Χριστόν, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπειτα ἐξέθηκε καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. Μετὰ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παῦλον, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα καὶ ἐργάτην, κολλούρια ἢ κολλύρια ἔβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης· ὅθεν καὶ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν.

Ὁ δὲ Κωνσταντῖος, ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱός, μετακομίζει ἐκ Θηβῶν τὸ λείψανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου δουκὸς Αἰγύπτου καὶ μάρτυρος, καὶ κατατίθουσιν αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱερὰν τράπεζαν, μετὰ Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου.

Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις φέρουσιν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καὶ ἑτέρας δύο ζωγραφῆσαι, προσενεγκεῖν τε αὐτὰς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰ ἄρεστόν ἐστιν αὐτῇ· καὶ αὐτὴν ἀποδέξασθαι καὶ εἰπεῖν τό, Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἴη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν. Ὡσαύτως καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Κορυφαίων τὰς ἁγίας εἰκόνας. Καὶ ἐξ ἐκείνου εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν καὶ εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρίνου τοῦ γέροντος, ἐν Ἀναζαρβῶ τῆς Κιλικίας. (δ' αἰ.)

Στίχ. Γέρων Μαρίνος ἐξελέγχει γραῦν πλάνην,
Τόλμη νεάζων, καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν τῷ Εὐφράτῃ. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰουλιανός, καταλιπὼν τὸν κόσμον, ἀπῆλθεν ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ· καὶ εὐρὼν ἐκεῖσε σπήλαιον, τὸν μοναστὴν ἐν τούτῳ διῆγε βίον. Τοῦτον πολλοὶ ζηλώσαντες, προσεῖρρύθησαν τῷ σμικροτάτῳ σπηλαίῳ, καὶ καλύβας πηξάμενοι γύρωθεν, μέχρι τῶν ἑκατὸν γεγονάσι, σιτιζόμενοι τὰ παραπλήσια τῷ διδασκάλῳ. Οὗτος ὁ θαυμάσιος καὶ δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ ὕδωρ ἐν γῇ ἀνύδρῳ βλύσαι πεποίηκεν. Οὗτος, καὶ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἐλθὼν, ἐν τῇ πέτρᾳ, ἣ Μωσῆς ὁ νομοθέτης εἶδε τὸν Θεόν, ὡς ἦν δυνατὸν ἰδεῖν, ἐκκλησίαν ὠκοδόμησε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν περίεστιν. Ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ δυσσεβοῦς καὶ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ ὑποστροφὴν ἀπὸ τῶν Περσῶν πολλοὶ δεδιότες, ἐπεὶ παρεκάλουν, γινώσκοντες αὐτὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον γνήσιον, οὗτος ἐπὶ δεκάτην ἡμέραν τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἁγίαν προσευχὴν ἐπεκτείνας, «Οὐ μόνον διὰ σέ, ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων πολλῶν παννύχους παρακλήσεις καὶ δεήσεις, ὁ μιὰρὸς καὶ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἀποσφάττεται».

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, τοῦ μακαρίου Μελετίου ἐξ Ἀντιοχείας διωχθέντος, προσεκαλέσαντό τινες τὸν μακάριον τοῦτον, εὐχῆς καὶ παρακλήσεως καὶ παρηγορίας πολλῶν ἕνεκα· καὶ συνθέμενος καὶ ἀπερχόμενος, προσεδέχθη ἐν ὁδῷ παρὰ γυναικὸς φιλοθέου. Καὶ ἐπεὶ, κατακλιθέντος εἰς δεῖπνον τοῦ Ἀγίου, ὅπερ εἶχεν ἑπταετὲς παιδίον ἢ γυνὴ μονογενές, ἐν τῇ τραπέζῃ ἀσχολούμενον, μικρὸν ἐξ ὀφθαλμῶν παρελθόν, συνέβη πεσεῖν ἐν τῷ φρέατι· ἢ τιμία γυνή, γνοῦσα μὲν τοῦτο, μηδὲν δὲ τὸ παράπαν ἀλλοιωθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ φρέαρ σκεπάσασα, μεγαλοψύχως διηκόνει· καὶ τὸν Ἅγιον τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντα, παρεκρούσατο διὰ νόσον ἐπισυμβᾶσαν. Τοῦ δὲ ἐπιμελῶς τὸ παιδίον ἐπιζητοῦντος ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐλθεῖν καὶ εὐλογίας ἀπολαῦσαι, γνωστὸν ἐγένετο τὸ πραχθέν. Εὐθέως δὲ τῆς τραπέζης ἐξαναστὰς καὶ τὸ κάλυμμα τοῦ φρέατος ἀπορρίψας ὡς εἶδε τὸ παιδίον ἀλλόμενον ἐν τοῖς ὕδασι ὑγιές, καὶ οἷα παίζοντι τῇ χειρὶ προσεικός, ἀχθῆναι τοῦτο διὰ τινος τῶν παρευρεθέντων ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου καὶ τὸ παιδίον ἐρωτώμενον, οὐδέν τι δεινὸν παθεῖν ἔφασκε, διὰ τὸ κουφίζεσθαι τοῦτο καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸ τοῦ προσομιλοῦντος αὐτῷ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ προσπαίζοντος γέροντος.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, κατήχθη εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος

Ἀπόστολος Παῦλος ποτὲ ἐναπεκρύπτετο, καὶ πλήθους οὐκ ὀλίγου συρρέουσιντος πρὸς τὸ σπήλαιον, χάριν τῆς ἐκ τοῦ Ἁγίου ὠφελείας καὶ εὐλογίας, λαύρῳ πυρετῷ συσχεθεὶς οὗτος, ἔκειτο ἀδρανὲς τι πνέων καὶ σχεδὸν ἄπνους. Ὡς δὲ οἱ περὶ αὐτὸν ὥχλουν, πολλοὺς εἶναι τοὺς ἔξωθεν προσμένοντας λέγοντες καὶ ἐπιδομένους τῆς εὐλογίας, «Ἐάν συμφέρῃ ἡμῖν ἡ υἡγεία, ἀπεκρίνατο, δώῃ ταύτην ὁ πάντων Κύριος»· καὶ προσευξάμενος, ἀνέστησεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ λαυροτάτου πυρετοῦ, διὰ τὴν τοῦ πλήθους ὠφέλειαν.

Ὁδεύοντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ποτε καὶ ἐπὶ τὰ Βασιλεία ἀπερχομένῳ, κατακείμενός τις ὢν, προσεγγίσας τῇ σισύρα αὐτοῦ, εὐθέως ἀνέστη, ἀκολουθῶν αὐτῷ, ὡς ὁ πάλαι χωλὸς τῷ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑποστηρίξας αὐτόν, ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὴν ἀσκητικὴν αὐτοῦ παλαιστραν, διὰ τῆς Κύρου τὴν πορείαν ποιούμενος. Οἱ δὲ τῆς πόλεως Κύρου, κρατήσαντες τὸν Ἅγιον εἰς παράκλησιν, ἔλεγον· «Τοῦ Θεοῦ δοῦλε, Ἀστέριόν τινα, ἀντὶ τοῦ Ἐπισκόπου ἡμῶν προσδοκῶν, δυσσεβῇ καὶ ὀλέθριον. Πρόσμεινον μεθ' ἡμῶν καὶ βοήθησον εἴ τι δύνασαι, μή ποτε τῇ στωμύλῳ αὐτοῦ γλώσση αὐτὸς ἐν λόγοις τισὶ διαστρέψῃ ἡμᾶς». Ὁ δέ, προσμείνας, καὶ εὐχὴν παννύχιον ὀλίγων συνελθόντων ἐκτελέσας, θεηλάτῳ ὀργῇ τοῦτον ἀπέκτεινε, μιᾶς καὶ μόνης ἡμέρας ζῶν ἐπώδυνον ἔασας τούτῳ. Ὑποστρέψας δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ χρόνους ἱκανοὺς διαρκέσας σὺν αὐτοῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Μνάσωνος, ἐπισκόπου Κύπρου, ξίφει τελειωθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Ὡς πύργος ἐνδοῦς, τὴν κάραν κλίνας Μνάσων

Πτώσιν πρὸ τῆς γῆς τὴν ἀπὸ ξίφους μένει.

Ἀρχαίε μαθητὰ ἀποστόλων, Μνάσων,

Ταμασεὶς ἴθυνας πρὸς εὐκλειαν πόλου.

Οὗτος μνημονεύεται ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (κα' 16) ὡς ἀρχαῖος μαθητὴς ξενιστῆς αὐτῶν ἐν Κύπρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα παιδομαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Παίδων διπλῇ τέθνηκεν εἰκάς ἐκ ξίφους,

Τιμῶσα Χριστὸν τὸν διπλοῦν κατ' οὐσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Συμεὼν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης, τῶν τὴν ἁγίαν θεομητορικὴν εἰκόνα εὐρόντων καὶ τὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου μονὴν συστησαμένων. (δ' αἰ.)

Στίχ. Συμεὼν, Θεόδωρος καὶ Εὐφροσύνη,

Θεράποντες ὥφθησαν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν γῆς μὲν ἄντρῳ τῆς Παρθένου τὸν τύπον,

Ἐν οὐρανοῖς δὲ ζῶσαν αὐτὴν εὔρετε.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ, Συμεῶνά τε καὶ Θεόδωρον,

Εὐφροσύνην θ' ὁσίως τὸ μέγα Σπήλαιον ἀεΐδει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἰούστου, ἐννεατοῦς τηθέντος τὴν κεφαλὴν, ἐν Βελλοβάκῳ (Bellocvacum, Beauvais) τῆς Γαλλίας. (†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Τρυφαίνης (Tryphonia) τῆς χήρας, ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Γουένης (Gwen, ἡ Candida, ἡ Blanche), θυγατρὸς τοῦ ἁγίου Βρυχάνου (Brychan), τελειωθείσης ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐν Ταλγάρθῃ (Talgarth) τῆς Οὐαλίας. (†492)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βέννης (Gwen, Wenna) καὶ Σελεβάνης (Selevan, Saloman), ἀποστόλων ἐν Βρεττανίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Βροθένης (Brothen) καὶ Γουενδολένης (Gwendolen) τῶν ἐν Οὐαλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μόνονος (Monon), ἐρημίτου τῶν Ἀρδεννῶν ἐν Βελγίῳ. (~†645)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰακώβου τοῦ διακόνου, συνοδοῦ τοῦ ἁγίου Παυλίνου τῆς Ὑόρκης εἰς ἱεραποστολὴν ἐν Νορθουμβρίᾳ. (†μετὰ τὸ 671)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ μονῇ Μαχαιρᾷ τῆς Κύπρου. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Θείαν σου μορφὴν καταφιλοῦντες, Μῆτερ,
Σοί, Χαῖρε, φαιδρῶς κράζομεν Ἀρχαγγέλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ Καβάσιλα, ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Βίον ἄληπτον, μάκαρ, ἐβίωσας,
Διὸ μέμνησο, Κωνσταντίνε τῆς ποιμένης σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δαβίδ, κτίτορος τοῦ ἐρημητηρίου τῆς Ἀναλήψεως πλησίον τοῦ Σερπούχωφ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1520)

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἀνῆλθες Ἀναληφθέντα,
ᾧ περ, Δαβίδ, ἀνέθηκας Μονὴν θείαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεοφανῶν μαρτύρων Γαβριὴλ καὶ Κερμιδώλῃ, ἐν Καῖρῳ τῆς Αἰγύπτου ἀθλησάντων. (1522).

Στίχ. Κερμιδώλῃς καὶ Γαβριὴλ οἱ δύο
Ἀθλοῦσιν ἅμα καὶ στεφανοῦνται ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἰσιδώρου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Γεωργίου καὶ Εἰρήνης τῶν παιδομαρτύρων, ἐν Βαλῇ Μεσσαρᾷ τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν σφαγιασθέντων, ἡμῖν δὲ παραδόξως δι' ὁράσεων καὶ ἐνυπνίων φανερωθέντων. (1953)

Στίχ. Ἐν οἴκῳ Θεοῦ καὶ αὐλαῖς οὐρανίαις
Τανῦν εὐλογεῖ οἶκος τοῦ Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν ἅγιον Ἰσίδωρον.

Ὡς δῶρον Θεοῦ φερωνύμου ὅστέα

ἐδόθη ἡμῖν μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Εἰς τὸν παιδομάρτυρα Γεώργιον.

Ἐν γῇ ἀγαθῇ γεωργήσας, Χριστέ μου,
Γεώργιον νῦν ὡς μεστὸν στάχυν κόπτεις.

Εἰς τὴν καλλιμάρτυρα Εἰρήνην.

Κλαδίῳ κοσμεῖς εἰρηναίας ἐλαίας,
Εἰρήνης Θεέ, κόρης Εἰρήνης κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου,
μητροπολίτου Τσέτινιε Μαυροβουνίου. (1830)

Στίχ. Ὡς ὄρος πῖον ἐξ ἀρετῶν ποικίλων,
Πέτρος ἐδείχθη, ποιμὴν Μαυροβουνίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ὥδης.

Ἦχος πλ' Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,

και προσκυ ν8 μεν τον Κυ ρι ον

ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε ν8 τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψ8 8 τε εις παν τας τ8ς αι ω ω να α α

ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ' Νη ς

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

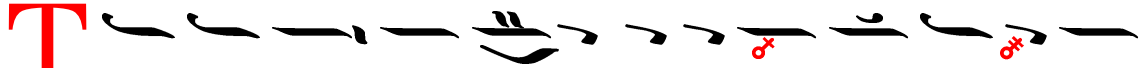
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T

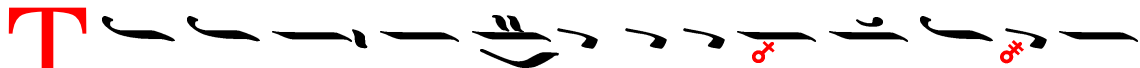
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

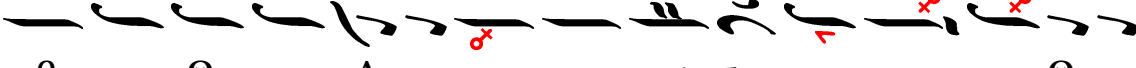

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

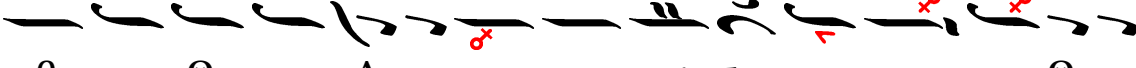

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

 την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἦχος πλ' Νη ς

 ο ρας πα ρηλ θες της φυ σε ως τον Δη μι ου

γον ^Δ συλ λα β ⁸ σα α και Κυ ρι ον ^ν και πυ λη σω
 τη ρι ας τω κο σμω γε γονας ^Δ δι ο σε Θε ο το
 κε ^Δ α κα τα παυστως με γα λυ υ νο ο μεν ^ν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος ^Δ Νη ρ

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
 σε την Θε ο το κον ^Δ την α ει μα κα ρι στον
 και πα να μω μη η τον ^Δ και μη τε ρα τ ⁸ Θε ⁸ η
 μων ^ν την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^ν την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν ^ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἀποστόλου.

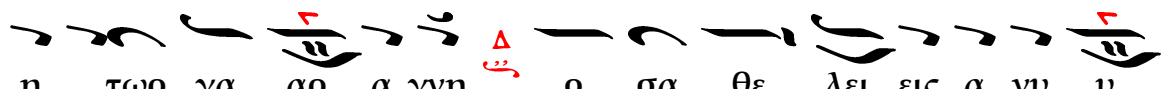
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος ^Δ Δι

Λ ⁸ κα Χρι στ ⁸ Α πο ο στο λε ^Δ μυ στα των

α α πορρη η των και των ε θνωων Δι δα α
 σκαλε με τα Παυ λυ τει ει και της α γνης
 Θε ε ο το κς ης την θει α αν ει κο ο να
 εκ πο θς α νι στο ο ρησας εκ δυ υ σω πει ει
 θε ο ο πτα υ περ η μω ω ω ω των μα κα
 ρι ζον των σε και αι τι μω ων των την ι ε
 ραν σς κοι οι μη σιν παν σο φε μυ υ στο λε ε
 κτα

Θεοτοχίον.

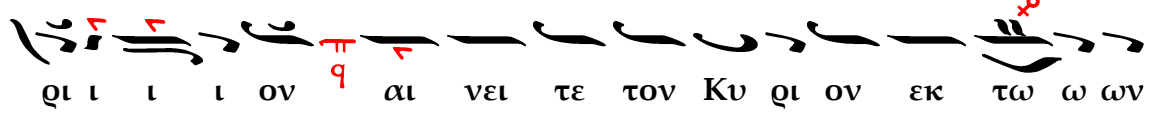
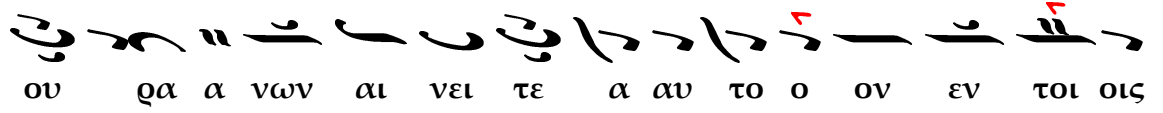
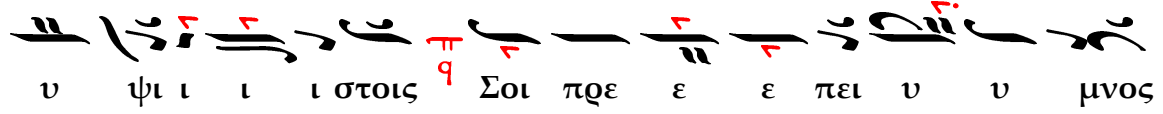
εσ ποι να παν των Α α νασ σα προ φθα σον
 ε εν κινδυ υ νοις προ φθα σον ε εν ταις θλι ι ψε
 σι πα ρε σο ε εν α να αγ καις της τε λευ ται
 α ας η με ε ρας μη Σα ταν η η μας λα α βη
 μη Α δης μη α πω ω λει α αλ λα τω τς Υι
 σς το τε φρι κτω ω ω ω ω α νευ θυ
 νως βη μα τι πα α ρα στω ω μεν ως Θε ο μη

 η τωρ γα αρ α γνη ο σα θε λει εις α νυ υ

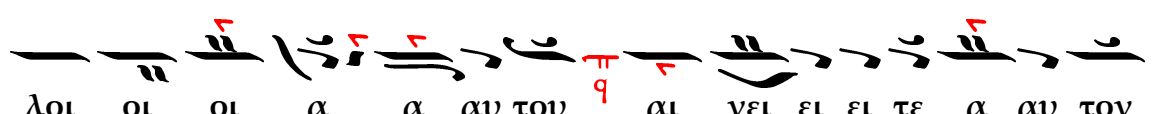
 εις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ιστῶμεν Στίχους δ'
 καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος ᾠ Πα ρ

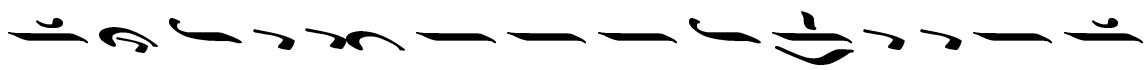
Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτόν   κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

  τϛ

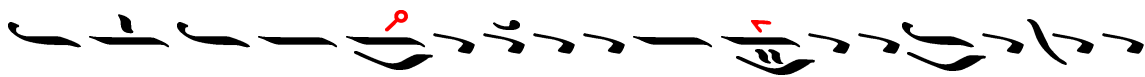
X ρι στϛ τον Μα θη τη η ην τον τϛ Ευ α γγε

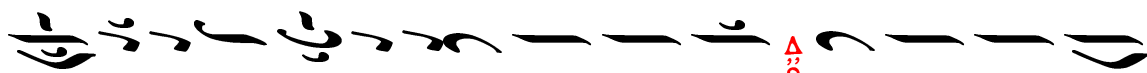
 λι ι ϛ συγγρα φε ε α σο φω τα τον σκευ ρς της εκ λο

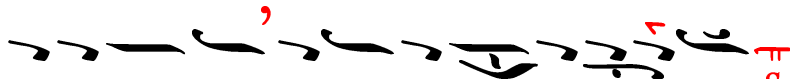
 γης τον ω ραι ον χα ρα κτη ρα εμ ψυχον πι στοι

 ϛ εν ταις Εκ κλη σι ι ες α πα σαις ο ε παινος

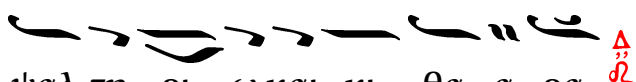
 Λϛ καν τον Α πο στο λον εν υ υμ νοις τι μη σω μεν

 αυ τος γαρ ε κη ρυ ξε τϛ Θε ϛ ϛ τα πα ρα δο ξα α

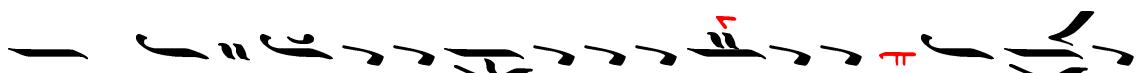
 θαν μα τα φω τι σας τϛς ε πι γης θε ο λο γι

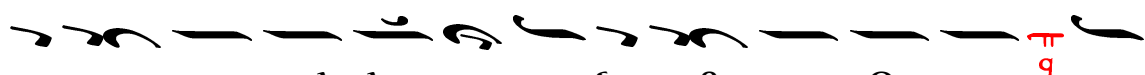
 ας α κτι σι δι α της χα α ρι ι τος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν εν

 ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Ψ υ χων ι α τρι κη η ην υ περ την των

 σω μα α των εκ μα θω ων ε πι στη η μην σο φε κατ

 αμ φω παγ καλ λης α νε δει χθης την Θε ϛ σο

 φι αν εμ πνευ σθεις εν η και θε ρα πε ευ ων ψυ χας

και τα σω μα τα Λα κα παμ μα κα ρι στε κα λει εις
 προς ε πι γνω σιν πτε ροις προς τον ε ρω τα τθ Θε υ τς
 αν θρω ω πς ε κα στο τε α να γεις εις υ ρα
 νον και υ περ παν των πρε σβευ εις των ευ φη μθ υν των
 σε

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαις και ορ γα α νω

A γκι στρω λο γι κω ω τς εν βα θει α

γνοι οι ας ως ι χθυ υ ασεισ δυ σαν τας ελ κυ σας εις ε

πι γνω σιν θει ει αν τω Χρι στω ο ψω νι ον κα

λον προ ση γα γω παμ μα α καρ τι μη ην α ξι

ο χρεων ζω ην την α κη ρα τον λα βο ον τας και α

ληκ τον δι ο και Α πο στο λος τθ Χρι στθ ε χρη μα

τι σας σο φος Ευ α γγε λι στης και συγ γρα φευς

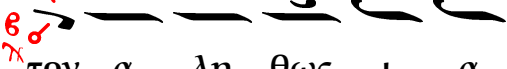
των πρα χθεν των ερ γων της χα α ρι ι τος

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.
Λέοντος Μαΐστορος.
Μέλος Σίμωνος.

Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αι νε σα τω τον Κυ υ

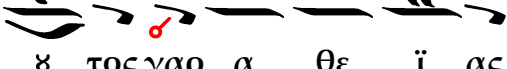

υ υ ρι ι ι ι ον

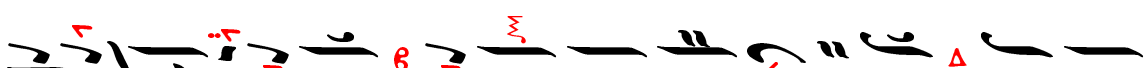

ευ τε πα σα κτι ι ι σις τον α λη θως ι α

τρον πνευ μα τι ι κον και τς Σω τη η ρος

μα α θη η η τη ην Λς κα α αν το ον

α α α οι οι δι ι ι μον εν ω δαι αις ευ φη

μη η η η σω ω ω ω μεν ς τος γαρ α θε ἱ ας

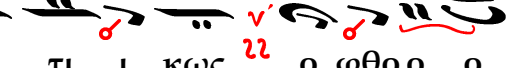

τη ην νο ο ο σον τω ε πι χρι σμα α τι της Χρι

στς κολυμ βη θρας ε ε θε ε ρα α α πε ε ε ευ

σε και πο τα μς θε ο βρυ τω ων να α μα α

α των εκ στο μα α τος εμ ψυ χω με ναι αις χω ω ραις

τς Ευ α γγε λι ι ς κα τη η η ηρ δε ε ε ευ

σεν ο θεν ε ξηλ θε προ φη τι ι κως ο φθο ο ο

ο γγος α αυ τϑ εις την οι οι οι οι κϑ ϑ με ε
 ε νη ην και προ σβε ευ ει σω θη ναι τας ψυ χα α α ας
 η η η η μων

Ἦχος Νη ρ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

αυ ι τι κως συν ελ θον τες οι πι στοι οι ε εν

α α α σμα α α α σι τω μυ στι κω ρη το

ρι τϑ ϑ ϑ Λο ο ο γϑ Λϑ κα εκ βο η η η η

σω ω ω ω μεν η γλωσ σα σϑ ϑ κα λα α μος γραμ

μα τε ω ως ε ε δει ει ει χθη Χρι στϑ τϑ ο ο ο

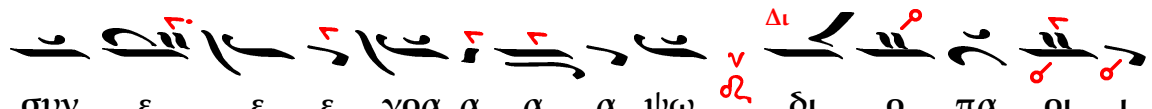
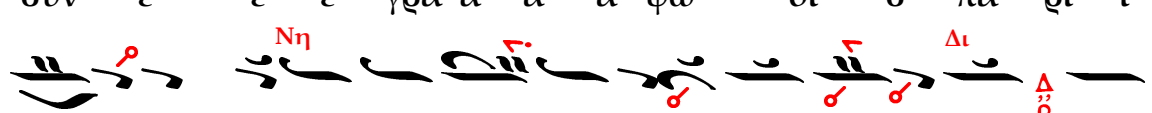
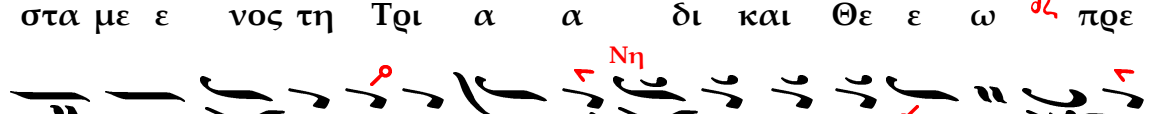
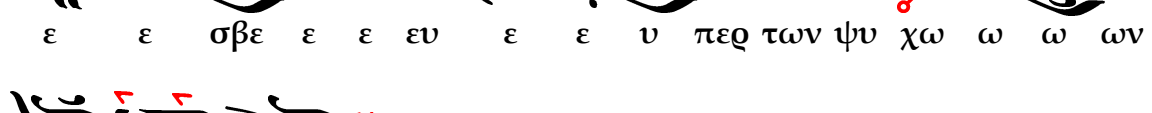
ο ξυ υ γρα α α φϑ ω ρα ι ζϑ σα τα ας ο

ο ψεις προς την γνω ω ω σιν των ε ε θνων της θει

ει ας ε πι γνω ω ω ω σε ε ε ε ως εν η α

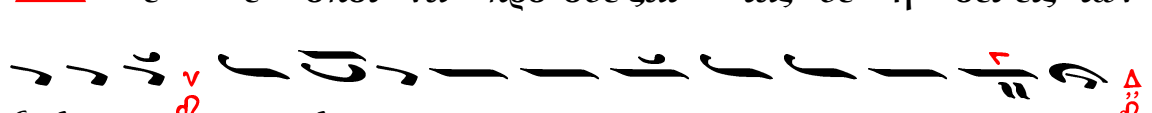
νε ε κη ρυ υ ξας το Ε ευ α αγ γε ε ε λι ι ι

ι ον και των συν α πο στο λων σϑ τα ας Πρα α ξεις

 συν ε ε ε γρα α α α ψω δι ο πα ρι ι

 στα με ε νος τη Τρι α α δι και Θε ε ω πρε

 ε ε σβε ε ε ευ ε ε υ περ των ψυ χω ω ω ων

 η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ' Νη ς

 ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των

 δαλων σα και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης

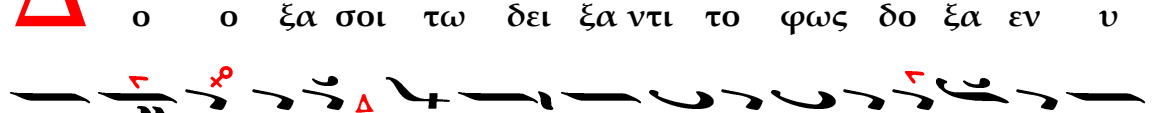
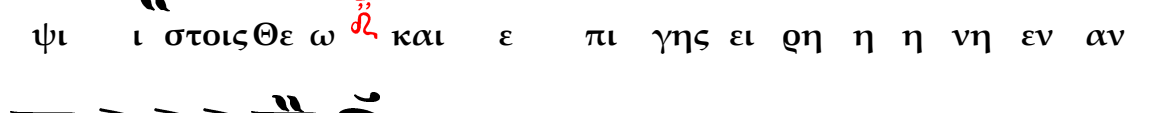
 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως
 * * *

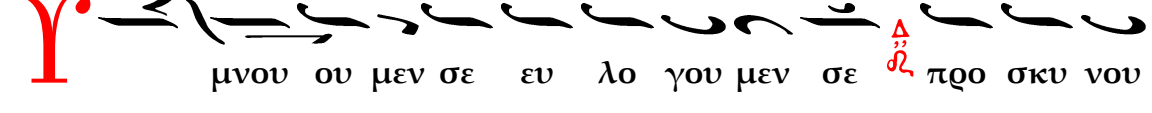
Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

 ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

 θρωποις εν δο κι α

 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α τ α
α υ τ η α ν α μα ρ τη τ ο υ σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας

Ε υ λο γ η τ ο ς ει Κυ ρ ι ε ο Θε ο ς τ ω ν πα
τε ε ρ ω ν η μ ω ν και αι νε τ ο ν και δε δο ξ α σ με ε ν ο ν
το ο νο μα α σ ο υ ει σ τ ο υ σ αι ω ν α ς α μ η η ν

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ο ς σ ο υ ε φ η
μα ς κα θα πε ρ η λ πι σα α με ν ε πι σε ε

Ε υ λο γ η τ ο ς ει ει Κυ ρ ι ι ι ε δι δ α ξ ο ν με
τα δι και ω μα τα σ ο υ (τρεις)

Κ ρ ι ε κα τα φυ γ η ε γε ν ν η η θ η ς η μ ι ν εν γε
νε α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ι ε ε λε
η σο ο ν με ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μ ο υ ο τι η μα ρ τ ο ν
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε ε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν με
του ποι ει ν το θε λ η μα α σ ο υ ο τι συ ει ο Θε
ο ς μ ο υ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α

α α ας ^νδζ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ϕ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λδ κα ^υπρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^πι
να πται σμα των α φε ε σιν ^υπα ρα σχη ταις ψυ χαις
η μω ω ω ν ^ζζ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος ^πδζ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^νδζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^βγ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδζ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υγ

^{Νη ς}Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πγ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
 " Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον
 Δι
 " Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Νη
 " Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ήα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ήα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ήβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐnedύσατο· ἐnedύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Π ρε σβει ει αῖς των Α γι ων σσ σω σον η μας Κυ ρι

ε

Δ

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

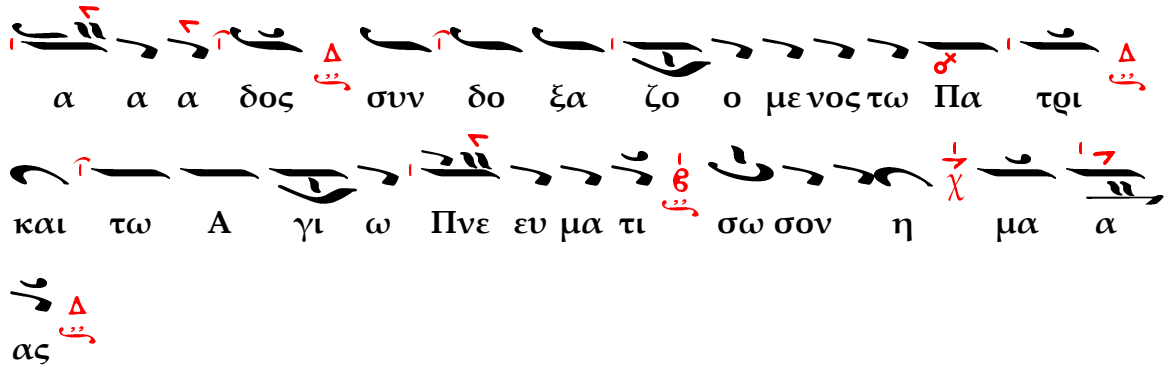
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

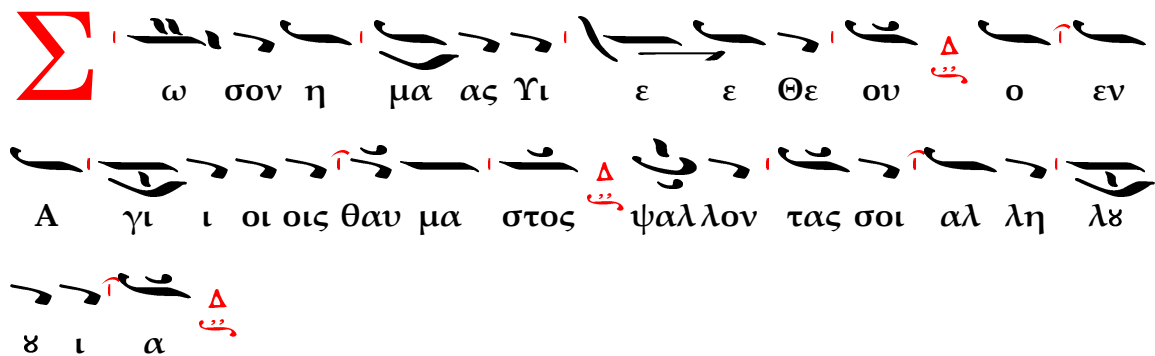
Ο Mo νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

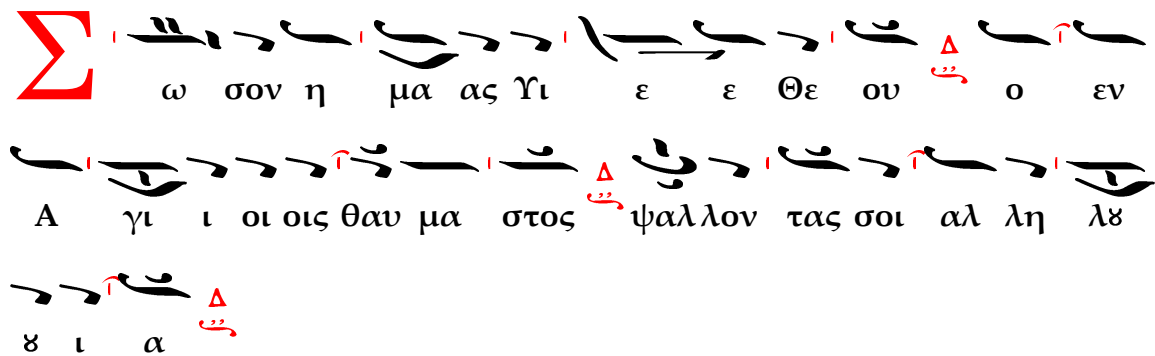
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

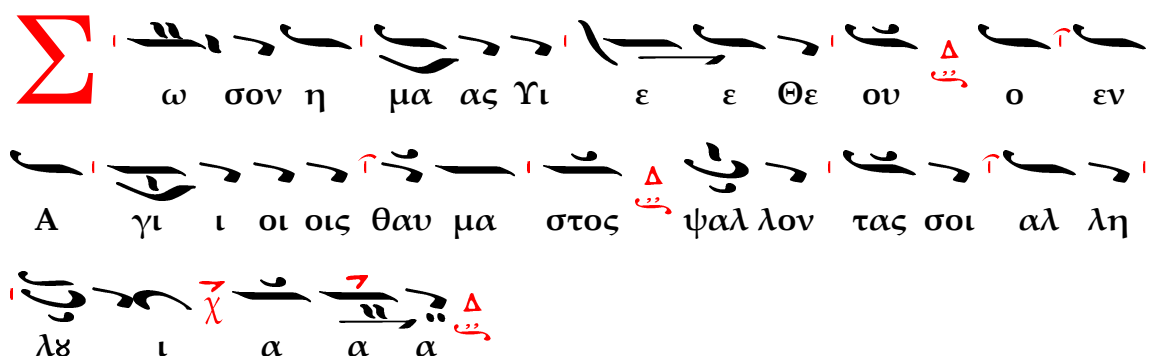
Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῇρι ἡμῶν. (148'1)

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ
ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. (148'3)

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λx 8 ι α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Γα-φ

Α πο ο στο λε Α γι ε και Ευ α γγε λι
στα Λx κα πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι
να πται σμα των α φε ε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι
αις η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιη την αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτωλων δε η σεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστωςκραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειειαν και σπεν
σον εις ικεσιιαν η προστατευουσα
αι ει Θεο το κει των τιμων των σεεε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Ααγιος ο Θεεος Ααγιι
ος Ισχυυρος Αγιος Αθαναατος
εελεησον ηημαας (τρεις)
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K — αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

50

Α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λ ε ε η σ ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. ἤχος Δι .

[illegible]

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

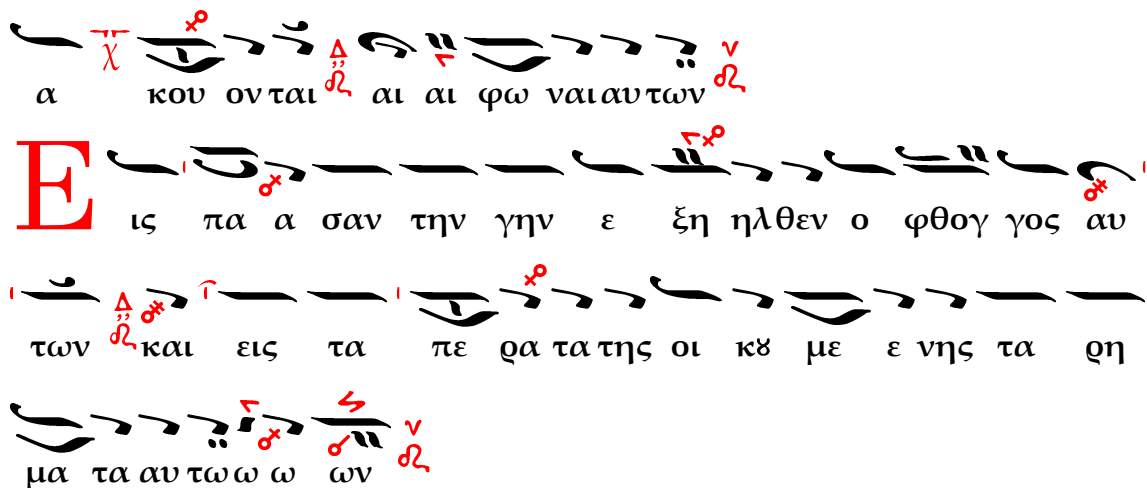
Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. Νη ς

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ των
Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τ8 α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Εἰς πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι ων ου χι

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 5-11, 14-18)

Ἀδελφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστω ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, —περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,— καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστός, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

8 ἰ ἰ ἰ ἰ α ^{u q} A α α α λληη λ8 8 8

8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α ^{u q}

^χ E ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε ^{u q} και την α λη θει α

αν σ8 ^Δ εν εκ κλη ^χ σι ι ι α α A α α γι

ι ι ι ων ^{u q}

^{Πα} A λλη λ8 8 8 ἰ α ^{u q} A λληη λ8 8 8 ^{Κε}

8 ἰ ἰ ἰ ἰ α ^{u q} A α α α λληη λ8 8 8

8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α ^{u q}

^χ O Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη

α γι ων ^{u q} με γας και φο βε ρος ε στιν ^Δ ε πι ^χ

παν τας τ8ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ8 ^{u q}

^{Πα} A λλη λ8 8 8 ἰ α ^{u q} A λληη λ8 8 8 ^{Κε}

8 ἰ ἰ ἰ ἰ α ^{u q} A α α α λληη λ8 8 8 8

8 8 8 ἰ ἰ ^χ α α α α α α α ^{u q}

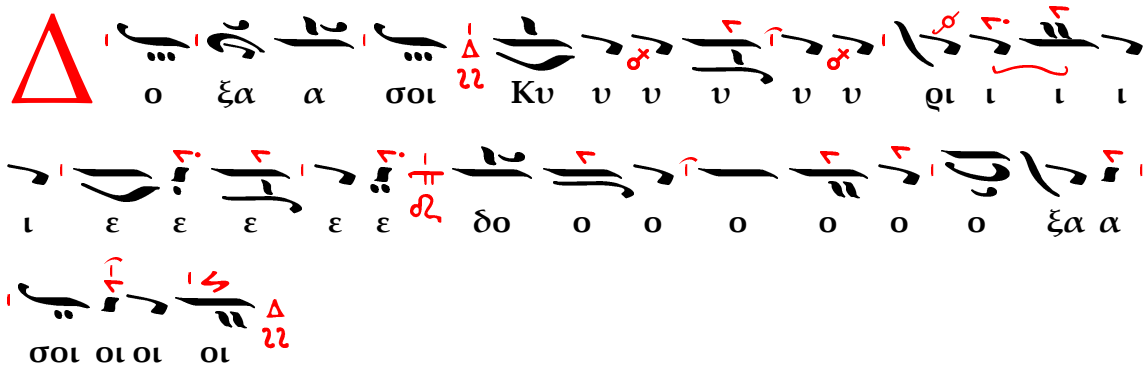
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἰ' 16-21).

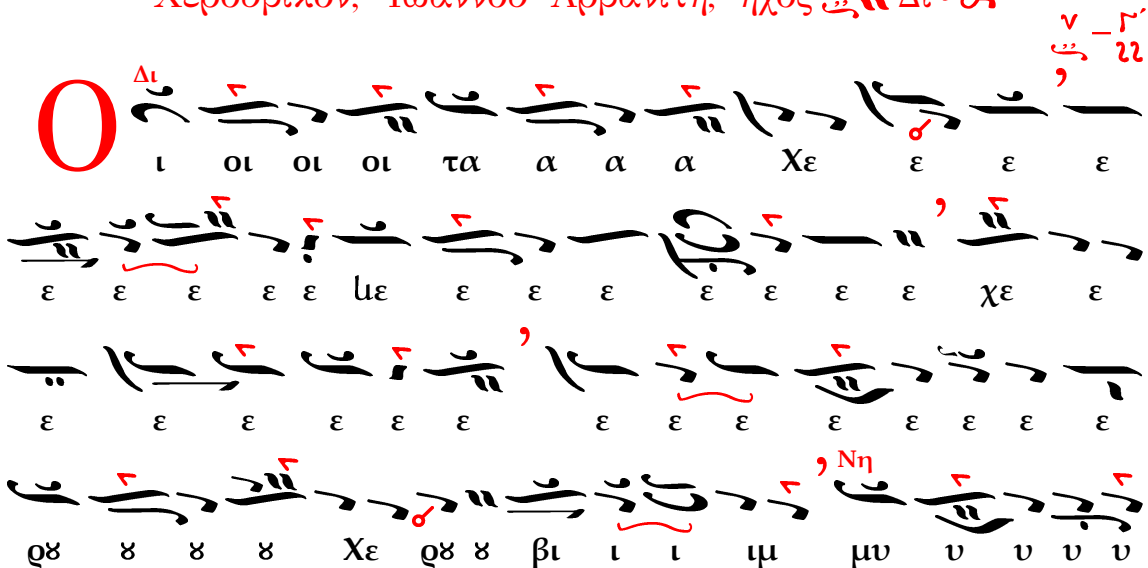
(Ζήτηι τῇ ἡ Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἑμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὥς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

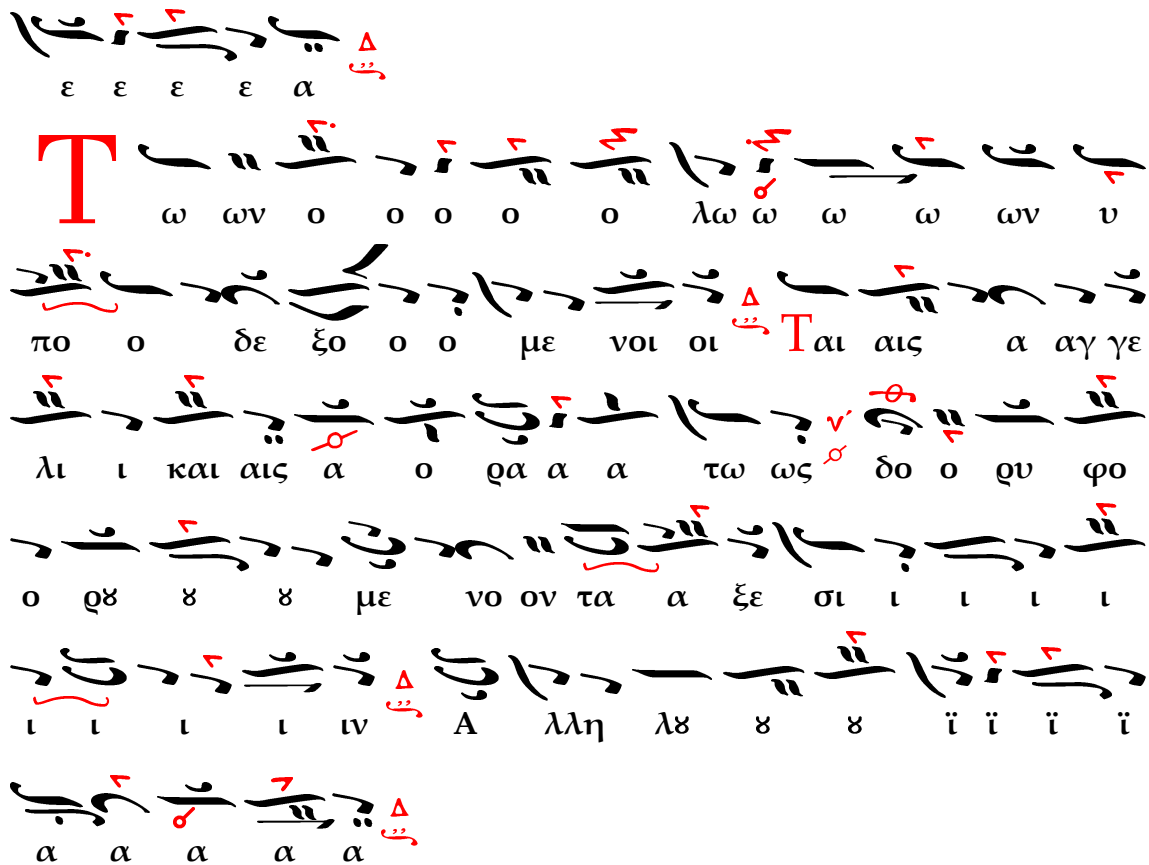
Ἰχθὺς ἰὺ Διὸς

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι.

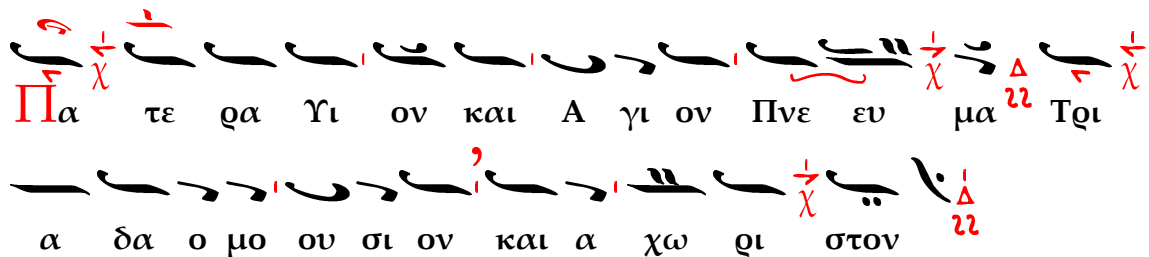

υ υ στί ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰζ Δι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

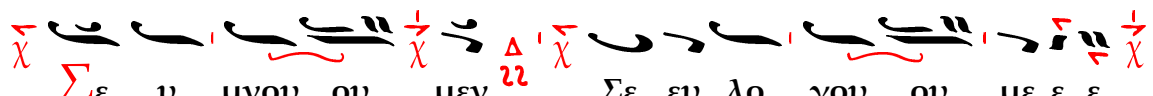
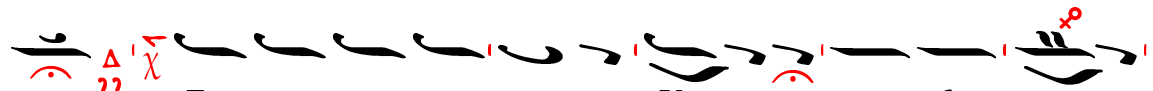
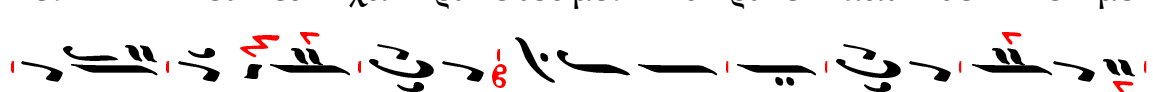
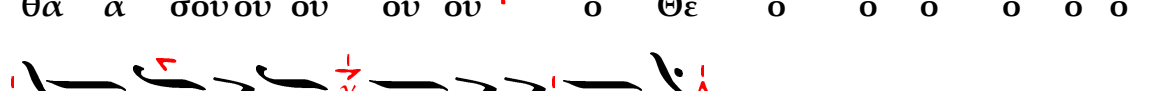
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

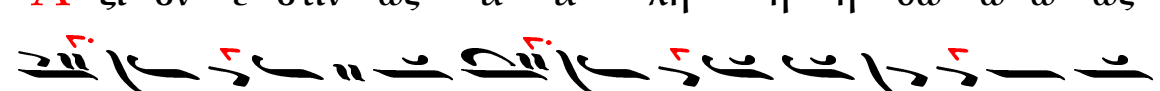
ι ι ι στοις

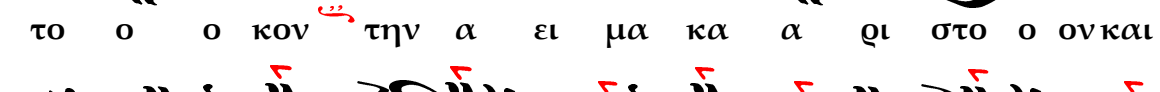
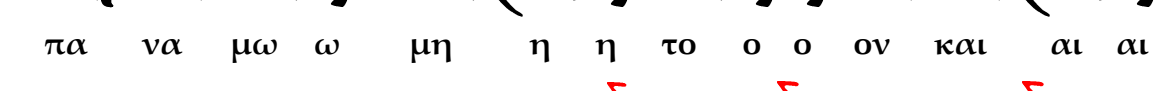
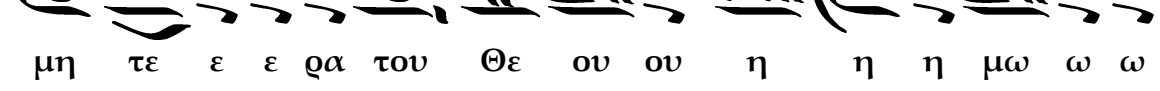
Α μη η ην

Α μη η η ην

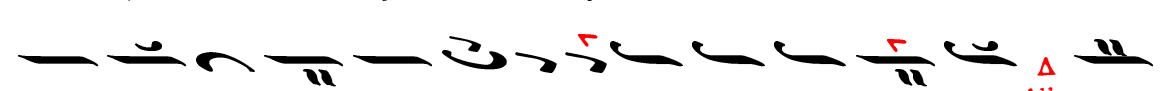
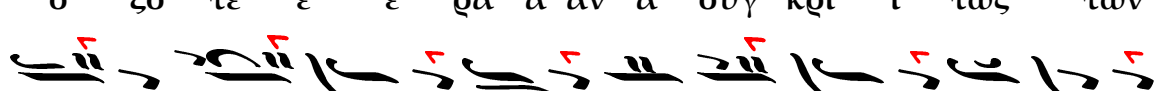
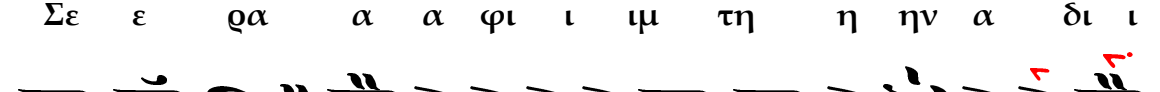

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

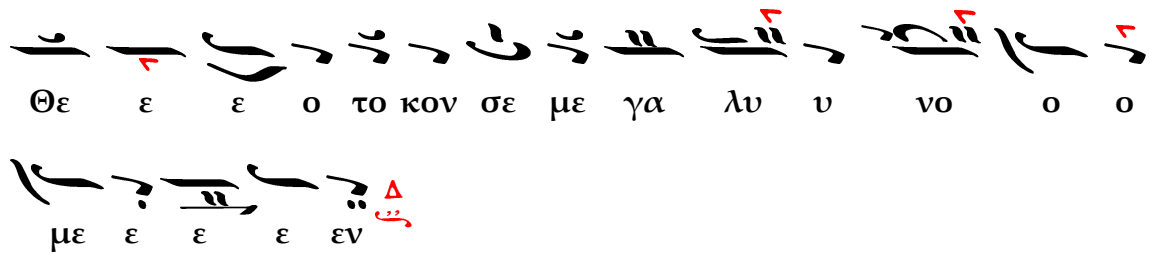
Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ω ως

Τῇ Πέμπτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ' Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α
α α α α α σα α α α α α α α α
α α α α α α α αν τη η η η η η η
η η η πα σα αν την γη η η η η η η ην Ε
ξη η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
ε ξη η η λ θε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
α α α α α α α ο ο φθο ο ο ογ γο
ο ο ο ο ο ος α α α α α α αυ τω ω ω ω
ω ω ων και εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α

α α της οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι

κου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε της οι οι οι κου ου με ε ε ε ε ε νη

ης τα α α ρη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η τα

ρη η η η η η η μα α α α α ρα α α α

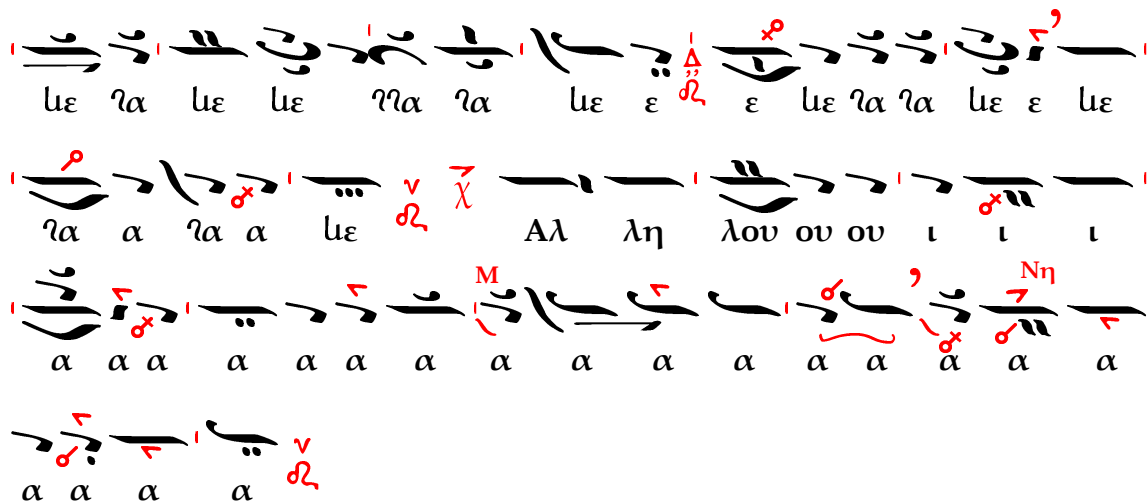
α α α α α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α τα ρη η μα τα α α α α α ρα α α

α α α αυ τω ω ρω ω ω ω ων Α λε ε ε

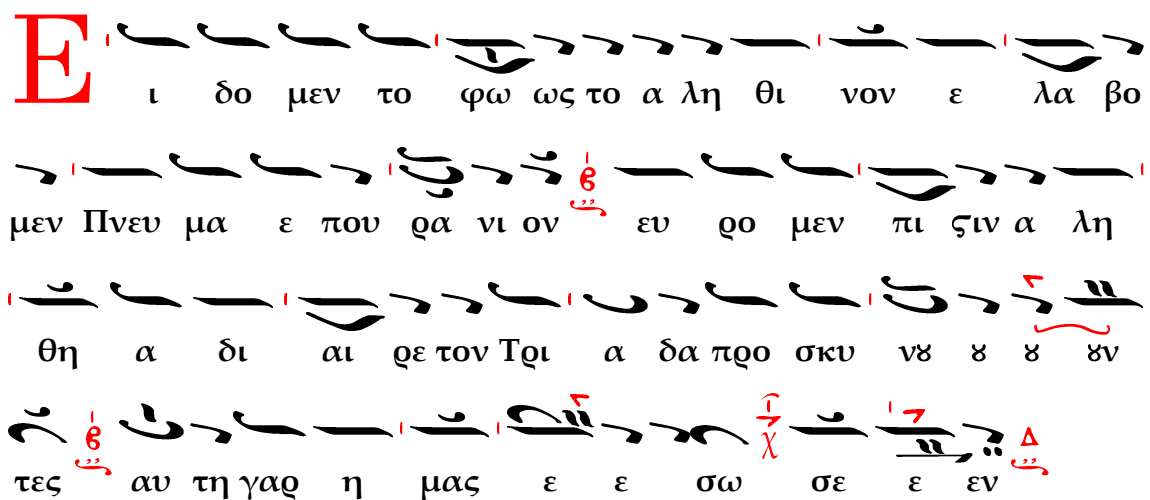
ρα λε ρα λε λε ρα ρα λε ε τα λε ε ε ρα

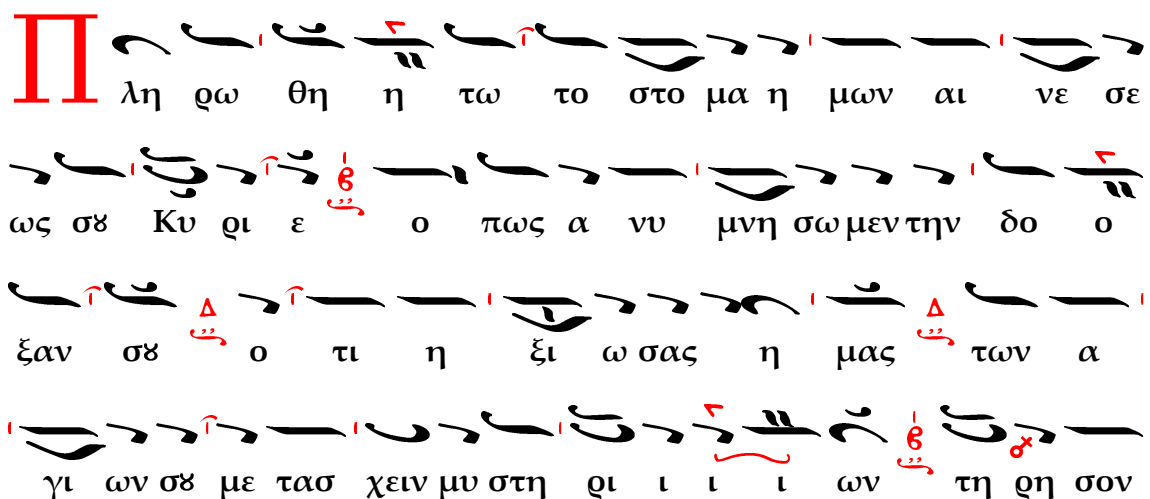
Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

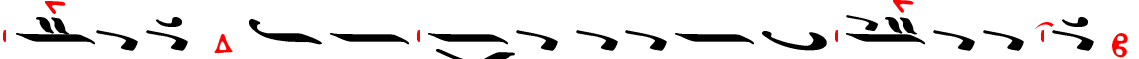
ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι

 E
 ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δισ)
 T
 ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως

 τ αι ω ω νο ο ος